

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

19. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

12. KVĚTNA 2013

Z obsahu:

**Čekání na Pánův návrat
je časem činnosti a bdění**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 24. dubna 2013

- strana 2 -

**Fiktivní dopis Dona
Camilla ženě rozhodnuté
pro potrat**

- strana 5 -

**Světový den růžence
13. května 2013**

- strana 6 -

**Rodičům by mělo jít
o dobro dětí**

- strana 6 -

**Anna Bohuslava
Tomanová (1907-1957)**

- strana 7 -

**Obnova mariánského
sloupu v Praze
se přiblížila**

PhDr. Mgr. Karel Kavička

- strana 8 -

**Budeš-li věrná,
tvé štěstí poroste**

- strana 9 -

**Konflikt svědomí papeže
Pia XII.: Protest
by zhoršil krvavou lázeň**

- strana 11 -

**Benedikt XVI., papež
a učitel Církve (VI.)**

- strana 12 -

*Kopie obrazu Panny Marie Rynecké, kterou požehnal
Svatý otec Benedikt XVI. při své návštěvě Brna (2009).
Obraz bude vložen do podstavce obnoveného mariánského sloupu
na Staroměstském náměstí v Praze. (str. 7)*

Editorial

Není to snadné, ale je to možné – žít svůj pozemský život v naplňování Boží vůle, připravovat se na Kristův druhý příchod. Svätý otec František nám připomíná, že čekání na Kristův návrat ve slávě je doba činnosti. Nebeský Otec nám ve své lásce svěřil hřivny – rozeznávejme je, nezanedbávejme, pečujme o ně, zmnožujme je vytrvalou prací, abychom Mu pak při posledním soudu mohli s důvěrou a radostí vydat počet.

Velkou pomocí a usnadněním takového naplňování života je zdravá křesťanská rodina. Z ní pak vycházejí lidé, kteří obstojí za všech okolností v těžkostech, zůstanou pevní ve víře, umí se adaptovat na prostředí, ve kterém žijí, aniž by ztratili cokoli ze svého láskyplného vztahu k Bohu a k lidem. Zajistěte, není to jednoduché, zvláště v době, ve které společnost obecně není příliš nakloněná přirozenému pojetí důstojnosti člověka a řádu, který chrání lidstvo před zánikem. Ale ten, jehož život od počátku proniká dar víry žité v rodinném společenství, může mnohem snáze volit moudrou, plodnou životní cestu s vědomím věčného cíle – blaženého patření na Boží tvář na věčnosti. Pán Bůh odplaf všem rodičům, kteří svým dětem dali to nejlepší – naučili je žít v Boží přítomnosti zde na světě!

V tomto čísle Světla se nám opět přibližuje jeden ze základních aspektů křesťanského života: modlitba spojená s jednáním člověka nabízí velmi dobré ovoce, a to i tehdy, když by se mohlo z lidského pohledu zdát, že z dané situace není východisko. Kde je však Bůh, tam je i naděje a jistota konečného vítězství.

Je tedy důležité, aby se katolická rodina hodně modlila – společně. Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu Božím, tam je On sám středem jejich života. (srov. Mt 18,20) K návratu ke společné rodinné modlitbě nás vyzývá i Panna Maria v Medžugorje. To je ten nejlepší dárek, který si můžeme všichni společně udělit v souvislosti s Dnem matek (neděle 12. května) a s Dnem rodin (středa 15. května). Tak bude moci Bůh proniknout náš život a učiní nás šťastnějšími, i když okolní svět to bude vidět jinak.

Daniel Dehner

Čekání na Pánův návrat je časem činnosti a bdění

Katecheze Svätého otce Františka
při generální audienci 24. dubna 2013

Dobry den, drazi bratři a sestry! V Krédu vyznáváme, že Ježíš „znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé“. Lidské dějiny začínají stvořením muže a ženy k Božimu obrazu a podobě a končí Kristovým posledním soudem. Tyto dva póly dějin bývají často opomíjeny, zvláště víra v Kristův návrat a poslední soud někdy není v srdcích křesťanů moc jasná a pevná. Ježíš během svého veřejného působení častokrát mluvil o svém druhém příchodu. Dnes bych se chtěl zamyslet nad třemi evangelními texty, které nám pomáhají vstoupit do tohoto tajemství: podobenství o deseti pannách, o hřivnách a o posledním soudu. Všechny tři jsou součástí Ježíšovy promluvy o konci časů v evangeliu svätého Matouše.

Nejprve připomeňme, že svým nanebevstoupením uvedl Syn Boží k Otci naše lidství, které sám přijal, chce všechny přitáhnout k sobě a volá celý svět do otevřené Boží náruče, aby na konci dějin odevzdal veškerenstvo Otci. Mezi prvním a druhým Kristovým příchodem je však tento „bezprostřední čas“, tedy doba, kterou prožíváme. Do kontextu tohoto „bezprostředního času“ spadá podobenství o deseti pannách (srov. Mt 25,1–13). Vypráví o deseti děvčatech očekávajících příchod Ženicha, který se však opozdí, a ony usnou. Po náhlé zprávě, že Ženich přichází, se všechny začnou připravovat na jeho přijetí. Avšak zatímco pět z nich, těch prozíravých, mělo dostatek oleje do svých lamp, ty ostatní, pošetilé, zůstanou se zhasnutými lampami, protože jim olej došel. Odejdou si jej tedy opatřit, ale mezitím přijde Ženich a pošetilé panny se ocitnou před zavřenými dveřmi ke svatební hostině. Naléhavě volají, ale už je pozdě, a Ženich jim odpoví: neznám vás. Ženich je Pán a doba čekání na jeho příchod je čas, který nám dává, všem nám jej trpělivě a milosrdně dává, dokud definitivně nepříjde; je to čas bdění; čas, v němž máme mít rozžaté lampy víry, naděje a lásky a ve kterém máme mít

srdce otevřené dobru, kráse a pravdě; čas k životu podle Boha, poněvadž neznáme ani den, ani hodinu Kristova návratu. Žádá se po nás, abychom byli na setkání připraveni, abychom byli připraveni na krásné setkání s Ježíšem, což znamená umět vidět znamení jeho přítomnosti, uchovávat živou víru modlitbou, svätostmi a bdít, abychom neusnuli a nezapomněli na Boha. Život spících křesťanů je smutný, není šťastný. Křesťan má být šťastný, radovat se z Ježíše. Neusínat!

Druhé podobenství – o hřivnách – nás vede k zamyšlení nad vztahem mezi zužitkováním darů obdržných od Boha a jeho návratem, při kterém budeme tázáni, jak jsme je využili (Mt 25,14–30). Toto podobenství dobře známe. Pán před svým odjezdem svěří každému ze svých služebníků hřivny, aby byly během jeho nepřítomnosti dobře zužitkovány. Prvnímu jich dá pět, druhému dvě a třetímu jednu. Po dobu, kdy byl pán pryč, ti první dva počet hřiven – tedy starověkých mincí – rozmnoží, zatímco třetí služebník raději hřivnu zakope, aby ji netknoutou vrátil pánu. Po svém návratu pán jejich počinání vyhodnocuje. První dva pochválí, ale třetího nechá hodit ven do temnot, protože hřivnu ze strachu zakopal, uzavřel se do sebe. Křesťan, který se uzavírá do sebe a skrývá, co mu daroval Pán, je křesťanem? Není křesťanem. Je to křesťan, který neděkuje Bohu za to, co od Něho dostal! Tím je nám řečeno, že čekání na Pánův návrat je doba činnosti. Je to čas, ve kterém máme Boží dary zužitkovat nikoli pro sebe, nýbrž pro Něho, pro církev, pro druhé; čas ustavičné snahy dávat růst dobru ve světě. Zvláště dnes v době krize je důležité neuzavírat se do sebe, nezakopávat hřivny, tedy svoje duchovní, intelektuální i materiální bohatství, všechno to, co nám Pán daroval, ale otevřít se, být solidární a pozorní vůči druhému. Viděl jsem, že na náměstí je mnoho mladých lidí. Je to pravda? Je jich hodně? Kde jsou? Vás, kteří stojíte

Dokončení na str. 4

Kdnešnímu setkání tě Pán zve jako ke studnici *živé vody*. Máš-li opravdovou žízeň po pravdě, *dostaneš ji zadarmo*. Nemysli proto na nic jiného a pospěš k prameni živého Božího slova.

Místem setkání je opět večeradlo. Pán při své primiční mši svatě pronáší svou velebnějšou modlitbu. Protože tato Večeře je současně poslední, představují jeho slova také jeho nejsvětější *závěť*. Vkládá do své vroucí prosby k nebeskému Otci to, co mu nejvíce leží na srdci: *aby všichni byli jedno*.

Jeho družina je zatím malá, po odchodu zrádce se dokonce zmenšila. Hrozí jí ještě další rozdělení? Pán vidí v tuto chvíli daleko za hranice prostoru i času. Modlí se nejen za své, kteří jsou s ním u stolu, ale i za všechny ty, kteří *skrze jejich slovo uvěří*. Spasitel se v této nanejvýš dramatické chvíli modlí i za tebe, protože mu nade vše záleží na tom, aby všichni jeho učedníci všech dob pochopili, co to znamená *být jedno*. Tady se jedná o víc než o shodu názvu, o formální jednotu nebo vynucené sjednocení. Jednota, kterou má na mysli, má svůj vzor a základ v Původci všeho dobra: je to **jednota lásky**, jakou se navzájem milují Otec a Syn.

Před těmito prostými muži z Galileje stojí nesmírný úkol: mají zjevit světu něco, co dosud *nepoznal*. Jde tu o poznání, které znamená podstatně více než pouhou znalost. Jde o zcela nový způsob života, o opravdové sjednocení v lásce. Je-li v nás taková láska, jakou Syn miluje svého Otce, budeme žít v Bohu a Bůh v nás, a pak už nemůžeme zůstat rozštěpeni. Rozdělení křesťané zrazují své poslání a nevydávají svědectví o jedinečné lásce Otce a Syna, nepodobají se jim a spíše se připodobňují světu, který je navzdory všem svým opakovaným prohlášením tak bolestně rozdělen svými sobeckými zájmy. Rozštěpení křesťané nemohou nikoho přesvědčit, protože sami dokonale neuvěřili v Pánovo slovo, že dokonalá jednota je v lásce a láska v jednotě. To, co rozděluje, není ani z lásky, ani z jednoty.

Chceš sám co nejvíce přispět k jednotě, na které Pánu tolik záleží? Usiluj o to, aby ses co nejdokonaleji spojil s ním, abys byl vždy *tam, kde je on*. Kde je? Především v tom, *co je jeho Otec*⁽¹⁾, a tam, kde tě nejvíce očekává: kde je třeba nezištně a obě-

Žízeň po živé vodě

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

At' všichni jsou jedno.

tavě sloužit potřebným. Ježíš je však také na místě bičování a výsměchu, na kruté cestě s těžkým břemenem, je pozdvížen od země na kalvářském kříži. To všechno je neoddelitelnou součástí *slávy, kterou mu dal Otec*. Je to projev té nejhlubší jednoty s Otcem, jednoty poslušnosti a lásky. Být s Ježíšem tu i tam přináší nečekané plody. Můžeš se o tom přesvědčit na příkladu jeho prvomučedníka Štěpána. Vyvedli ho podobně jako předtím jeho Pána ven za město, aby ho kameny utloukli k smrti.

Sotva přijal jáhenské svěcení, už ho zabili. Ptáš se proč? Zdá se ti, že mohl vykonat mnohem více, kdyby až do pozdního věku vykonával své bohumilé dílo? On naopak jako první jde za Pánem cestou nikoliv hlásání, ale utrpení. Je doopravdy *tam, kde je Ježíš*. Abys měl jistotu, že je to pro něho i bezpočet dalších skutečně cesta jeho Pána a Mistra, dopřál mu Pán, aby s ním nejen prožíval utrpení a pokoreň, ale současně i spatřil jeho slávu: *vidí Syna člověka, jak stojí po Boží pravici*.

Na příkladu jeho katanů ti Pán dává poznat, co to naopak znamená, když někdo *nepoznal Otce*. Kdo nemiluje Otce, nejen že jeho slovo nepřijímá, ale ani je nesnese: *Zacpe si uši*. A co je přitom nejšmutnější, Štěpánovi odpůrci a nepřátelé nejsou nějací nevěřící pohané, ale potomci Abraháma, kteří se domnívají, že ctí Boha svých předků, a to i touto vraždou. Ale ve skutečnosti klamou sebe i druhé. Jejich nábožnost je totéž co modloslužba: pyšné srdce nemiluje, protože se klaní jen samo sobě. *Zuřivost* není projevem náboženské horlivosti, nýbrž zlého srdce, a tak je jejich oběť usvědčuje z klamu a lži: zatímco slova pravdy dohánějí vrahy k zuřivosti, jejich umírající oběť odpovídá stejně jako jeho Pán: láskou a odpuštěním.

Nad přesilou lidského násilí a zloby vítězí Ježíšova a mučedníková trpělivá láska. Čeho nedosáhla Štěpánova zanícená slova, toho dosáhla jeho oběť a modlitba.

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 7,55-60

Štěpán, plný Ducha Svatého, pohleděl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici. A zvolal: „Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!“ Oni se však dali do velkého křiku, zacpávali si uši a všichni se na něho zuřivě vrhli. Pak ho vyhnali ven za město a začali ho kamenovat. Svědkové si přitom složili svrchní šat k nohám jednoho mladého muže - jmenoval se Šavel. Tak Štěpána kamenovali. A on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Klesl na kolena a hlasitě zvolal: „Pane, nepřičítej jim tento hřích!“ A po těchto slovech skonal.

2. čtení - Zj 22,12-14.16-17.20

Já, Jan, uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec. Blaze těm, kdo si vypírají šaty; budou mít právo na strom života a na vstup branami do Města. Já, Ježíš, poslal jsem svého anděla, aby vám svědčil o tom, co se týká církevních obcí. Já jsem výhonek (z Davidova kořene) a Davidův potomek, zářivá jitrná hvězda.“

Duch i nevěsta volají: „Přijď!“ Kdo to slyší, ať také zvolá: „Přijď!“ A kdo žizní, ať přijde: kdo touží po živé vodě, ať si ji vezme zadarmo. Ten, kdo to zaručuje, říká: „Ano, přijdu brzy!“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Evangelium - Jan 17,20-26

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také

Dokončení na str. 12

Modlitba trpícího je všemocná. Zatímco jeden Kristův svědek umírá, rodí se už druhý. Semeno, které zasévá mučedník svou krví, dozraje v srdci *mladého muže jménem Šavel* a plody tohoto obrácení mnohonásobně přemohou zatvrzelou zlobu těch, kteří nevidí jiné východisko než kamenem ubít nepohodlného svědka Ježíšovy lásky a pravdy. *Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Kdo to slyší, ať také zvolá: Přijď! Slyšíš-li, odpověz z upřímného srdce! Blaze těm, kdo si vypírají šaty!*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 2,49

Na slovíčko

Naše země se dnes nachází v misijní oblasti. Vstoupit na misijní území znamená přípravu na kontakt a střetávání se s myšlením a vyjadřováním, které se otevírá přijetím evangelia, anebo je opakem křesťanského myšlení.

V rané křesťanské filosofii a teologii užívali Otcové rádi slovo „logický“ v plném, křesťanském slova smyslu. Dnes častěji zaznívá ve smyslu přeneseném. Z Boha na člověka. Pro pohanské i náboženské, ale nekřesťanské prostředí „logický“ dnes znamená rozumný, promyšlený... Křesťanské chápání tohoto slova, jak nás učí Tradice, je odvozeno „podle Logu“, podle „Slova“, vtěleného Božího Slova Ježíše Krista. Tedy tak, jak se často ptají duchovní lidé v různých situacích: „Jak bys, můj Pane a Spasiteli, jednal v tuto chvíli na mém místě? Dej mi, prosím, svého Ducha, abych uslyšel tvé slovo do této chvíle a abych měl i sílu podle něj statečně jednat.“

Podobným prohloubením bylo označení pohanské „neděle“ nazývané „den Slunce“. Tajemství existence zdroje světla a tepla a dárce života bylo vztaženo na Ježíše Krista, jenž oním zdrojem a dárce je „par excellence“. Nadto je označován, vzhledem ke zdroji, z něž tyto duchovní dary dává, z golgotského utrpení, jako Slunce spravedlnosti.

Stejně i další pohanské dny, kterými se pohané či novopohané snaží naplnit svůj kalendář – někteří v touze vytvořit náhražku náboženství i cíleně – jsou pro křesťanské misionáře v naší zemi i v Evropě výzvou, na niž reagují stejně jako církevní Otcové na židovskou nauku Filóna z Alexandrie o Logu či na pohansko-židovskou gnózi nebo jako první křesťané na pohanské „dny“.

Den matek, který u nás na počátku minulého století propagovala dcera prvního prezidenta Alice Masaryková, si zaslouží jistě více pozornosti než socialistické MDŽ, jehož oslava vzešla z politické a duchovní prázdnoty.

Jak vyjádřit křesťansky hodnotu mateřství a otcovství, jak vložit toto vyjádření do plné oslavy života člověka, který se křtem v Kristu stal novým stvořením?

Představme si syna a dceru, děti, jež své matce a svému otci přinášejí dárky,

kteří pro ně sami vyrobili. To jsou bezesporu vzácnější dárky než věnovat – jak to někteří dospělí děti učí – draze koupenou věc, nebo dokonce, což je ještě více usvědčující – peníze.

Představme si ovšem dětské světce, ať ty, co zemřeli v mladém, dětském věku, nebo ty, kteří v dětství dokazovali skutkem i slovem svou lásku k Ježíši Kristu.

Jeden z nich, chlapec, který měl hluboce katolicky věřící maminku a sourozence, ale nevěřícího tatínka, se jednou při rodinné oslavě před jídlem postavil u stolu a řekl: „Když se nemodlíme společně, já se za vás teď nahlas pomodlím.“ Za nějakou dobu zemřel tragicky při horském výstupu. Tento jeho skutek se stal pro pozůstalou rodinu dárkem, který je všechny i s ním spojuje dodnes.

Nakonec si představme svou vlastní rodinu v tomto měsíci – v těchto jednatřiceti dnech – zasvěceném Panně Marii. Kdo nebeskou Matku miluje, slyší její hlas, tolikrát světci dosvědčený: „Modlete se!“

Jaký nejkrásnější dárek bychom mohli dát svým rodičům – mamince, tatínkovi, sourozencům i svým dětem a všem, kdo s námi žijí jako rodina pod jednou střechou v tomto měsíci? Dárek, který bude námi „vyroben“, bude pocházet od nás – bude osobním vyznáním lásky těm, kdo nám zprostředkovali pozemský a duchovní život? – Tím darem je naše víra a její vyznání. Vyznání proto, že na rozdíl od náboženství pochází křesťanská víra nutně ze slyšení evangelia, jak píše apoštol Pavel.

Jsou rodiny, kde se ti, kdo žijí radostným a šťastným životem víry v Ježíše Krista, touží o svou víru rozdělit. Touží totiž, aby jejich víra láskou rostla. Připravují v tomto měsíci společnou májovou pobožnost pro svou rodinu: písně k Panně Marii, zpěv litaní, čtení Božího slova, čtení a rozjímání o Panně Marii... a pak se dar „májové“ pro rodinu může stát obohacením pro společenství modlitby, pro farnost, či dokonce pro obec.

To je přece nejcennější dar pro rodiče, když vidí, že ti, jež dali pokřtít nebo je na cestě ke křtu podporovali, s nimi prožívají dar víry, věčného života. Jaký větší dárek bychom si navzájem mohli v rodině ke dni Matky Církve, Panny Marie dát?

P. Oldřich

ČEKÁNÍ NA PÁNŮV NÁVRAT JE ČASEM ČINNOSTI A BDĚNÍ - dokončení ze str. 2

te na počátku své životní cesty, se ptám: Mysleli jste na hřivny, které vám Bůh svěřil? Mysleli jste na to, jak byste mohli být užiteční druhým? Nezakopávejte hřivny! Vsaďte na velké ideály, na takové, které rozšiřují srdce, na ideály služby, jež vám umožní zužitkovat vaše hřivny. Život nám nebyl dán, abychom jej žárlivě střežili pro sebe, nýbrž proto, abychom jej darovali. Draží mladí, buďte velkomyslní! Nemějte strach snít o velkých věcech!

Nakonec pár slov k úryvku o posledním soudu, ve kterém je popsán druhý příchod Páně, kdy bude soudit všechny lidi, živé i mrtvé (srov. Mt 25,31-46). Evangelista použil obrazu pastýře, který odděluje ovce od kozlů. Po pravici jsou ti, kteří jednali podle Boží vůle a pomohli bližnímu, hladovému, žíznivému, cizinci, neoděnému, nemocnému, vězněnému. – Zmínil jsem cizince a myslím na mnoho cizinců, kteří jsou tady v římské diecézi: co pro ně děláme? – Po levici se ocitnou ti, kteří bližnímu nepomohli. Je nám tím řečeno, že budeme souzeni Bohem na základě lásky, podle toho, jak jsme prokazovali lásku svým bratřím, zvláště slabým a potřebným. Musíme zajisté vždycky mít na paměti, že jsme ospravedlněni, spaseni milostí, úkonem nezištné Boží lásky, která nás vždy předchází; sami nemůžeme činit nic. Víra je především darem, který jsme dostali. Abychom však nesli plody, Boží milost žádá vždycky naši otevřenost, naši svobodnou a konkrétní odpověď. Kristus nám přináší Boží milosrdenství, které zachraňuje. Po nás se žádá, abychom se Mu svěřili, odpověděli na dar jeho lásky dobrým životem tvořeným skutky prosycenými vírou a láskou.

Draží bratři a sestry, kéž v nás vyhlídka na poslední soud nikdy nevyvolává strach, ale spíše nás vybízí, abychom lépe žili přítomnost. Bůh nám milosrdně a trpělivě dává čas, abychom se Jej denně učili rozpoznávat v chudých a malíčkových, přičiňovali se o dobro a bděli v modlitbě a lásce. Kéž nás Pán na konci našeho života a dějin shledá dobrými a věrnými služebníky.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Fiktivní dopis Dona Camilla ženě rozhodnuté pro potrat

Moje milá,
já vím, že se mnoho osob zapojilo do toho, že ses rozhodla pro usmrcení dítěte, které nosíš ve svém lůně. Měj přesto trpělivost a vyslyš mě, alespoň kvůli dobré duši Tvé babičky, která Tě učila, jak se dělá znamení kříže – vzpomínáš si? –, když jsi u ní jedla polévku s hvězdičkami nudlí. Požehnaná žena!

Rolníci, když sejí semeno do půdy, vědí přesně, že je tam obsažena rostlina – co by je jinak přimělo, aby tu celou práci dělali? Mohl by nastat suchý rok nebo se vyskytnout nějaký škůdce a ruinovat sklizeň, ale nikdo nepochybuje o tom, že v se-

meni je už skrytá rostlina. Kdyby rolník nevěřil, že v přírodě je velký projekt, potom bys, moje milá, neměla brzy na stole žádnou potravu. Ale ti, kteří studovali svého Kanta, si už najednou nejsou jisti, jestli mléko skutečně pochází od krávy.

V lůně je to, jako bys nosila malou rostlinku, která si razí cestu, aby dospěla na světlo. Mezi těmi několika buňkami, které se v Tobě rozmnožují, a člověkem, jehož vidíš vyrůstat, je nepřerušovaná souvislost jako mezi semenem a pozdější rostlinkou. Všichni jsme se stali tím, čím jsme, na cestě, která nebyla přerušena. Dříve jsem nekouřil cigarety, ale byl jsem to vždycky já. Dříve Tě musela babička krmit, ale Ty jsi byla vždycky Ty.

Musíš si ale všimnout základního rozdílu mezi projektem, že v semeni je rostlina, a tou bytostí, kterou opatruješ ve svém lůně. Ten život ve Tvém lůně je potenciálně schopný Ti říci: „Mám tě rád.“ Ale pozor, jestli se ho chceš zbavit proto, že má snad nějakou nedokonalost, vzpomeň si, že přesto by nepřestal být schopný Ti říci: „Mám Tě rád.“ To znamená, že by nepřestal být člověkem. V člověku je ta-

jemství, něco, co je v jeho těle, ale současně více než toto tělo, to, co Tě Tvoje babička správně naučila pojmenovat „duší“. Požehnaná žena! Přesně z tohoto důvodu neusmrcujeme žádného člověka, protože tato duše i přes eventuelní nedokonalost těla z něho vychází, a proto zůstává navždy potenciálně schopná Ti říci: „Mám tě rád.“

Kdyby měla nedokonalost rozhodovat o tom, co a kdo je člověk, potom „Dobrou noc“ a „všichni běžte domů!“! Především ale, kdo by potom byli ti supermani, kteří by rozhodovali o tom, kde člověk začíná a kde přestává? Tak daleko by nezašel ani Peppone přes svoje bolševictví. Jestli Tě ale napadla tato neblahá myšlenka usmrtit tu lidskou bytost, kterou nosíš v lůně, jenom z toho důvodu, protože sis ji „nenaplánovala“, potom ale – promiň mi – cítím, že mě začínají svrbět ruce.

A dovol mi ještě říci poslední věc. Lásky, moje milá, není žádná mýdlová operetka jako „Dobré časy, špatné časy“ a „Zakázaná láska“, nýbrž vážná věc. Já nevím, kdy jsi naposledy klečela pod křížem, já ale vím, že to je jediná opravdová škola lásky, která nezklame. V této škole se naučíš dávat smysl také tomu, u čeho se zdá, že žádný nemá. Jak Ty, tak také to dítě, které bys chtěla usmrtit, jste pozváni, abyste pohlédli na toho, kterého probodli, protože díky jemu můžete přes vaši nedokonalost a také přes čas přejít tam, kde to, co zůstává, je jediná schopnost, která vám může říct s ním a pro něho: „Mám tě rád.“

*Ano, můj Ježíši!
Dovšvědčuji, že jsi Bůh
a že ses v lůně Panny Marie
stal člověkem.
Přišel jsi,
abys nás svým křížem vykoupil.
Ty jsi mi dal svůj kříž
a přitom odhalil svá tajemství.
Někdy se hroutím
pod tíhou Tvého kříže,
vždyť jsem slabá,
a nestydím se to říci.
Ale Ty mi dáváš tolik lásky,
tolik síly,
že vždycky znovu vstanu...
Ano, můj Ježíši,
někdy je Tvůj kříž velmi těžký.
Ale já jsem šťastná,
že stále žiji s Tebou.
Po všechen čas jsi tady,
abys poslouchal
pozorně moje modlitby.
Buď veleben, můj velmi milovaný,
za tolik lásky.
Buď veleben za to,
že jsi mě probudil,
mého ducha pozvedl
a mě zapálil.*

(Sestra Lucie, vizionářka z Fatimy)

A do této školy přiveď prosím také toho neblahého v modrých džínách, který se podílel na početí dítěte, aby viděl, jestli se mu to podaří, aby porozuměl, že se nemiluje jen pro jedenkrát a potom konec, nýbrž že když někdo miluje, že to dělá navždy.

Teď Tě pozdravuji a vzpomeň si na lekci tvé babičky: Udělej křížek, dříve než se s někým rozloučíš. Když budeš něco potřebovat, víš, kde jsem, čekám stále na Tebe.

Don Camillo

*(Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 2/2013 přeložil -mp-)*

Poznámka: Don Camillo je literární postava, vytvořená italským novinářem Giovanninem Guareschim (1908–1968) podle skutečné osoby římskokatolického kněze Dona Camilla Valoty, partyzána 2. světové války, vězněného v koncentračním táboře Dachau a Mauthausen. Odvěkým rivalem Dona Camilla v jeho příbězích je komunistický starosta města Don Peppone.

Světový den růžence 13. května 2013

Ctitelé Panny Marie uctívané jako **ROSA MYSTICA (Růže tajemná)** se připravují na Světový den modliteb růžence 13. května 2013. Podnětem byla výzva Panny Marie z 19. dubna, adresovaná modlitebním skupinám Rosa Mystica, které jsou organizovány na celém světě pod vedením kněží. Výzva byla zveřejněna na internetových stránkách www.mensajesdelbuenpastorenoc.org:

Naléhavá výzva Svaté Panny Marie katolickému světu! Děti mého Srdce, pokoj Boží buď s vámi se všemi!

Milé děti, posílám vám naléhavou výzvu, abyste letošního 13. května, v den 96. výročí mého zjevení v Cova de Iria (Fatima, Portugalsko), uspořádali celosvětový den modliteb a pomodlili se můj svatý růženec v poledne ve 12 hodin místního času v Kolumbii (středoevropský letní čas 19 hodin).

Začněte s mým Angelus (Regina caeli) a sjednoťte se se svou Matkou, abychom přednesli Otci naléhavou žádost:

1. Za vyhlášení mého pátého mariánského dogmatu (Maria Prostřednice, Spoluvykupitelka a Přimlůvkyně, Paní všech národů).

2. Za zasvěcení Ruska mému Neposkrvněnému Srdci.

3. Za papeže Františka a Církev.

4. Za mír ve světě.

5. Za triumf mého Neposkrvněného Srdce.

Ať celý katolický svět následuje mou výzvu, takže budeme volat k Věčnému Otci spojení v tento den v této důležité záležitosti.

Děti mého Srdce, jste moje velká Mariánská armáda. Doprovodte mne o tomto nádherném dnu tím, že se budete se mnou modlit můj svatý růženec, abychom tak jako jeden hlas a jedna rodina od Věčného Otce vyprosili pro lidstvo milosrdenství.

Moje dcery, prosím vás z celého srdce, abyste o tomto dni svou hlavu pokryly závojem jako znamení lásky, zbožnosti a odevzdanosti. Počítám s vámi, moje velká Mariánská armádo!

Vaše Matka Maria, Paní všech národů, která vás miluje. Seznamte s mým poselstvím celé lidstvo.

Rodičům by mělo jít o dobro dětí

Pokusy v USA dokázaly, že ve srovnání se sedmdesátými léty 20. století byly děti o téměř dvě desetiletí později v průměru výrazně „uzavřenější, mrzutější, bázlivější, depresivnější, hněvivější, nesoustředěnější, roztržitější a agresivnější“. Čím více času strávily v nějakém pečovatelském zařízení, o to silněji se projevovalo také později jejich sociálně narušené chování: „Spory, boje, sebepoškozování, vychloubanost, lži, šikanování, sprostáctví, krutost, neposlušnost nebo časté křičení.“ Tyto výsledky protirečí stále přednášenému tvrzení, že se dítě samo zařadí do kolektivu pokud možno co nejčasnějším umístěním do péče dětských jeslí, které povede k jeho příznivému sociálnímu chování. Výchova má být zcela jednoznačně rodičovskou záležitostí. Rodiče musí být posilováni ve svém vychovatelském úkolu. Ošetřování v mimorodinných zařízeních má být omezeno na minimum. Tady stojí přesvědčení proti přesvědčení!

Také v Německu (a můžeme říci, že i v Česku – pozn. red.) jde i u některých politiků o začlenění většího rozsahu předškolního vzdělání, rozvoj řeči a časnou socializaci. A opět jiní politici zdůrazňují více srdce a tvorbu charakteru. Ctížádosti a pýše některých rodičů, kteří chtějí, aby jejich děti později určitě navštěvovaly gymnázium, odpovídá většinou systém

dětských školek. To platí také pro hospodářství, které vzhledem k demografickému vývoji a k problémům s pracovními silami se snaží zapojit do pracovního procesu pokud možno všechny ženy. Ukazuje se, že dobro dětí jednoduše není shodné s blahem rodičů, když oni mají především velkou potřebu sebeuplatnění. Rodičovská povinnost není vždy rodičům po chuti. Všechna zodpovědnost předpokládá nejprve zodpovědnost za sebe. Intenzivní vlastní výchovu nemůže rodičům nikdo odejmout. Státní a církevní zařízení mohou v nějakém smyslu odejmout rodičům zátěž – to by také měla, neměla by ale nikdy chtít nahrazovat rodičovský svazek s dítětem. V církvi by rodina měla mít vždycky podporu. Nikde nemohou být děti lépe uvedeny do života než v rodině. Tam zakusí láskyplnou podporu a nezištnou lásku, uznání a útočiště.

Od věřících rodičů zakusí, jak je možné úder osudu života zvládat ve víře a v důvěře v Boha. Učí se znát rozměry života: radost ze života, smutek, zdraví a nemoc, bezstarostnost, nezaměstnanost a odvahu každý den znova brát na sebe těžkosti života. Každá rodina je svět sám pro sebe. Nelehká, ale vděčná úloha pro všechny rodiče.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 1/2013 přeložil -mp-

Belgický primas napaden na univerzitě

Na belgické univerzitě Ulb, jedné z nejdůležitějších akademických institucí této země, došlo 24. dubna k politováníhodnému incidentu, při kterém byl během své přednášky napaden belgický primas, arcibiskup Bruselu-Mechelen, Mons. Andre-Joseph Leonard, několika do půli těla vysvlečenými osobami mužského a ženského pohlaví, které jej polévaly vodou z lahví a přitom zběsile křičely: „Stop homofobii!“, ačkoli přednáška se nijak netýkala tématu homosexuality. Bruselský arcibiskup vůbec nereagoval, seděl na místě a modlil se, dokud mu nepřišli na pomoc přítomní muži a zuřící osoby nevyvedli. Pachatelé

se hlásí k ukrajinské skupině Femen, jež působí v zemích Evropské unie, a svůj čin popsali jako „protest proti náboženské propagaci násilí a homofobie a proti snaze církve poškozovat ženy a společnost vůbec“. Tento bizarní výstup není zdaleka jediný a bruselský arcibiskup jej dokonce neprožil poprvé. Nedlouho po svém jmenování v listopadu roku 2010 byl totiž napaden mužem, který mu během bohoslužby hodil do tváře dort. Církevní hierarchie byla v Belgii již vícekrát vystavena otevřeným projevům netolerance a bezpráví ze strany jedinců i státních institucí.

www.radiovaticana.cz

Anna Bohuslava Tomanová (1907-1957)

Anna Bohuslava Tomanová, veřejnosti známá jako Anička Tomanová, členka III. řádu sv. Dominika, se narodila dne 8. listopadu 1907 v Pastvinách, farnost Klášterec nad Orlicí. Ve čtyřech letech při požáru sousedního stavení utrpěla úraz a postupně ochrnula. Díky kněžím z Klášterce a okolí se jí dostalo náboženské výchovy.

Postupně své utrpení spojovala s Kristovou obětí, až dne 9. června 1944 v návaznosti na primiční mši svatou svého bratra Bernarda obdržela stigmata na rukou, na nohou, v boku a na hlavě. Stigmata pravidelně krvácela, zejména když Anička v pátek prožívala v extázi Kristovo utrpení a podle očitého svědka také Kristovo bičování a na zádech se jí objevily krvavé rány. Anička nám září příkladem svých hrdinných ctností, potvrzených i mimořádným udělením stigmat. Rovněž vynikala v pokoře, poslušnosti a lásce k Ukřižovanému i k bližním. Sama sebe nepovažovala za nic a s oblibou se nazývala „chudobkou Ježíšovou“. Její láska k Pánu Ježíši byla naprosto jedinečná. Eucharistického Spasitele nazývala „Bílým Králem“, a dokud mohla, prodlévala před svatostánkem. Zvláště ní úctu měla ke kněžím a někdy místo kněze viděla samotného Krista. Vnímala kněžské pozhřebání, i když žehnajícího neviděla. Když ji navštívil někdo se svě-

cením, rozlišila, zda se jedná o biskupa, kněze, nebo jáhna, přestože dotyčného neznala a on byl v civilním oděvu. Mezi její charismata patřilo i rozeznávání posvěcených předmětů.

Aniččina láska k Bohu se projevovala také tím, že své přirozené i mystické utrpení obětovala především za kněze a za svatost jejich života. Dále se obětovala za svobodu Církve a právě potlačovaných řeholí. Ležel jí na srdci i osud národa a to, aby lidé neznesvěcovali nedělní práci. Trpělivě přijímala četné návštěvy a pro každého měla dobré a povzbuzující slovo. Když se dozvěděla o vážné nemoci druhých, mnohdy prosila Pána, aby mohla

trpět místo nich, a bývala vyslyšena. Na úmysly svých bližních se za bezesných nocí modlila mnoho růženců. To mimo jiné dokazuje její oddanost Panně Marii. O hrdinných ctnostech Aničky svědčí i pražský kanovník Antonín Striž, její poslední duchovní vůdce až do její smrti dne 29. března 1957. Ve své pohřební řeči vyzdvihl její pokoru, hrdinnou trpělivost, hluboce křesťanské smýšlení, láskyplné spojení s Kristem, něžnou oddanost Matce Boží, pohotovost k obětem za bližní.

Bůh za života i po smrti Aničku vyznamenával záznaky na její přimluvu a i dnes k jejímu hrobu přicházejí věřící, aby ji prosili o přimluvu, a bývají podivuhod-

ně vyslyšeni. Když naše země a diecéze byla v této smírné duši Bohem obdarována, vědomi si své odpovědnosti za Boží dary a majíce na paměti slova našeho Pána Ježíše Krista, že světlo se staví na podstavec, aby svítilo všem v domě, sdružujeme se kolem Anny Bohuslavy Tomanové, abychom ji uváděli ve známost k duchovnímu prospěchu jednotlivců, celé diecéze i národa.

P. Filip M. Antonín Stajner

MODLITBA ZA BLAHOŘEČENÍ ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ

Pane Ježíši Kriste, přítomný v Nejsvětější svátosti oltářní, uděl nám na přimluvu své služebnice Anny Bohuslavy – pro její lásku k Tobě, k Panně Marii a ke svátosti kněžství – nová duchovní povolání.

Oslav její jméno tím, že nám na její přimluvu udělíš milost (...), o kterou Tě s důvěrou nyní prosíme, a dej, aby tato pokorná služebnice byla jednou zařazena do společenství svatých. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků. Amen.

*S církevním schválením
J. E. Mons. Jana Vokála,
biskupa královéhradeckého*

Římskokatolická farnost Klášterec nad Orlicí a Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové srdečně zvou na

SETKÁNÍ PŘÁTEL ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ

dne 8. června 2013 v Klášterci nad Orlicí za účasti Mons. Jana Vokála, biskupa královéhradeckého

Program setkání:

- 10.00 mše svatá ve starobylém kláštereckém kostele Nejsvětější Trojice
- pobožnost u hrobu Anny B. Tomanové
- společné občerstvení
- katecheze na téma: „Anička a Bílý Král“
- čtená svědectví
- možnost rozhovoru s očitými svědky
- prohlídka fotografií, diskuse, aktuality
- svátostné pozhřebání

Předpokládaný konec setkání je v 16.00 hod.

Přijďte podpořit ve spojení s Aničkou své duchovní úsilí i obnovu našeho národa a Církve a prožít, že „obec věřících má jedno srdce a jednu duši v Bohu“!

Informaci o možnosti společné dopravy z různých oblastí podá Mgr. Simona Nagyová na tel. 777 882 197.

Obnova mariánského sloupu v Praze se přiblížila

Rada hlavního města Prahy dne 26. března 2013 schválila projekt rekonstrukce Staroměstského náměstí v Praze (včetně dostavby zničeného křídla radnice, obnovy Krocínovy kašny a dalších akcí), jehož součástí je i obnova mariánského sloupu. Tím se zvýšila naše naděje, že po téměř čtvrt století obrovského úsilí a modliteb se jeho obnovy skutečně dočkáme.

Frekvence článků v tisku a dalších médiích svědčí o tom, že s blížícím se možným uskutečněním obnovy mariánského sloupu se úměrně tomu zvyšuje i pozornost médií, reflektující zájem široké veřejnosti doma i v zahraničí.

Rozhodnutí pražského magistrátu naplňuje naděje té části naší společnosti, která si obnovu sloupu upřímně přeje. Věřící i nevěřící. Jedni, aby napravili neuvěřitelný čin našich otců, spojený s urážkou Panny Marie Immaculaty (Neposkvrněné), jiní z hlediska touhy po návratu umělecky cenného barokního díla. Sami současní představitelé hlavního města Prahy v čele s primátorem Bohuslavem Svobodou chápou obnovu sloupu jako přirozenou součást rehabilitace celého prostoru Staroměstského náměstí.

Náš cíl byl a je od roku 1990 stejný. Odčinit pohanu Panny Marie a obnovit mariánský sloup jako symbol smíření a tolerance. Při této příležitosti si vzpomínám na slova olomouckého arcibiskupa Mons. Františka Vaňáka, která mi řekl při rozhovoru ke konci roku 1989: „Obnovu mariánského sloupu rád podpořím. Pamatujte, že obnova mariánského sloupu má také svůj duchovní rozměr.“

Proto klademe důraz na modlitby a prosby za obnovu sloupu, spoluorganizujeme každoročně květnovou mariánskou pěší pouť Prahou, jejíž staletou tradicí obnovili františkáni. V listopadu, v den výročí stržení sloupu, každoročně pořádáme vzpomínkové modlitební slavnosti u základního kamene na Staroměstském náměstí. Pak následuje bohoslužba v chrámu Matky Boží před Týnem, obětovaná za obnovu sloupu a za všechny, kdo o ni usilují. Po mši svaté putujeme průvodem k nové soše Panny Marie. Vzpomínkovou slavnost zakončujeme pobožností s litanie. Společenství mariánských ctitelů při do-

minikánském kostele sv. Jiljí v Praze organizuje počátkem každého měsíce společně modlitby za obnovu sloupu. Stejně tak strahovští premonstráti každý měsíc pořádají pobožnosti u sochy Panny Marie Z exilu.

Společnost pro obnovu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze vydala několik sérií pohlednic s Pannou Marií Ryneckou, s Pannou Marií Z exilu, Staroměstským náměstím s mariánským sloupem, Renčovu Pražskou legendu, publikaci *Celonárodní sbírka na obnovu sloupu*, publikaci *Praha, mariánský sloup*, pojednávající o historii tohoto sloupu, a další. Napsali jsme řadu článků do odborných časopisů a novin, zúčastnili jsme se mnoha debat v rozhlase i televizi. Uspořádali jsme dvě výstavy věnované mariánskému sloupu (v roce 1998 ve Strahovském klášteře a v roce 2009 v Muzeu Karlova mostu v Praze).

Po celou dobu existence Společnosti jsme nevynechali žádnou možnost komunikace s kýmkoliv a trpělivě jsme po celých 23 let přijímali různé, i nesouhlasné názory, snažili jsme se je pochopit a reagovat na ně. Přitom jsme nepřestali pracovat na našem záměru i přes opakovaná zamítavá stanoviska pražského magistrátu.

Zúčastnili jsme se několika setkání s těmi, kteří měli výhrady k obnově sloupu a byli ochotni s námi diskutovat. Pamatuji se na návštěvu členů Grémia Společnosti u Českobratrské církve evangelické v Praze na pozvání tehdejšího synodního seniora Pavla Smetany. Výměny názorů se z jejich řad zúčastnili vynikající znalci historie, kteří připomněli časté nepochopení a chyby minulosti, vzájemné urážky a křivdy.

To vše je třeba si pamatovat. Minulost je i přes staletí stále živá a vzájemné křivdy se těžko hojí. To nás ale nesmí svazovat a zatěžovat nadále naše vztahy. Podle příkladu papeže bl. Jana Pavla II. se musíme dokázat jeden druhému omluvit a vzájemně si odpustit. To je jediná možná cesta ze začarovaného kruhu starých křivd. Odpuštění a smír jsou jedinou možností naší současné i budoucí ekumenické spolupráce.

Proto také z naší strany nikdy nezazněla např. kritika sochy Mistra Jana Husa, je-

hož pomník po tři roky na Starém rynku stál společně s mariánským sloupem. Mistr Jan čeká, až bude moci znovu vzhlížet k vrcholu sloupu se sochou té, kterou celý svůj život ctil – Panny Marie Immaculaty.

Během let jsem přišel do kontaktu se stovkami lidí z domova i zahraničí, kteří naši iniciativu podporují a pro obnovu sloupu obětovali nespočetné hodiny, dny, měsíce a roky práce, svých odborných znalostí i finančních prostředků.

Oslovily mne osobnosti z řad tvůrců nového sloupu, které neberou tuto práci jako běžné řemeslo, ale jako životní příběh, do kterého vstoupily, o jehož hodnotě a správnosti jsou přesvědčeny. Jsou ochotny pro to přinášet velké oběti. O každém z nich, o jejich nadšení, skrom-

nosti, píli a obětavosti by se mohly napsat celé romány. Mám na mysli akademického sochaře Petra Vaňu a jeho spolupracovníky, kteří do dnešního dne z velké části zdarma již opracovali 100 tun kamene a přeměnili jej svou usilovnou a obětavou prací v ušlechtilé díly, tvořící nádhernou kopii barokní architektury mariánského sloupu.

Těší mne také, že mezi města, která již poslala dar na zakoupení 24 bloků pískovce do základů sloupu, je i hanácká metropole Olomouc a moje rodné město Prostějov.

Obdivuji také podporu, které se nám dostává od počátku z řad našich krajanů, žijících v zahraničí, zejména v USA a Kanadě.

Máme naději, že se snad dokončení obnovy mariánského sloupu v příštím roce dočkáme a budeme moci oslavit Pannu Marii a prokázat jí úctu, kterou k ní chováme.

Prál bych si z celého srdce, abychom se v té krásné chvíli, kdy budeme žehnat obnovený mariánský sloup, spolu s vámi všemi na Staroměstském náměstí v Praze setkali. S vámi, kteří jste nás tak významně po celých 23 let povzbuzovali a podporovali. Při té příležitosti vděčně vzpomene na všechny z domova i z exilu, kteří se toho okamžiku nedožili, ale jak pevně věřím, budou tam s námi duchovně přítomni.

Panna Maria bude ze srdce naší země znovu žehnat všem svým ctitelům a celému národu.

PhDr. Mgr. Karel Kavička

Budeš-li věrná, tvé štěstí poroste

4. května 2013 uběhlo 20 let od smrti služebnice Boží sestry Elišky Pretschnerové z Kongregace Školských sester sv. Františka. Její příklad nám stále svítí, budeme rády, když zazáří i vám, čtenářům časopisu Světlo...

Pověsti svatosti z období totality se těší služebnice Boží S. M. Eliška Pretschnerová z Kongregace Školských sester sv. Františka. Narodila se jako dcera lesníka 26. září 1911 v Nových Zámčích, okres Nymburk. Při křtu dostala jméno Anna a vyrůstala spolu se čtyřmi sourozenci v láskyplném prostředí harmonické rodiny. Lásky k volné přírodě, k tichu a kráse lesů jí zůstala po celý život a vytvářela základ jejího charakteru. Vystudovala učitelství na Školských sester v Chrudimi. Po maturitě vstoupila do této kongregace a při obřadu dostala jméno Eliška. První sliby složila 13. srpna 1932. Od té chvíle žila v horlivé lásce a věrnosti Bohu službou spolusestrám i církvi. V roce 1934 byla zapsána ke studiu matematiky a fyziky na Karlově univerzitě. Při uzavření českých vysokých škol za války vyučovala náboženství v okrajových částech Prahy. V roce 1945 studium dokončila a začala vyučovat matematiku a fyziku na řádovém gymnáziu a na obchodní škole v Praze na Vinohradech. V roce 1949 byly církevní školy zestátněny a sestra Eliška spolu s ostatními sestrami byla zbavena možnosti učit.

Začalo nové období života církve i jejích členů – hierarchie, řádů, kongregací i prostých věřících. Mnozí osvědčili svou věrnost Bohu a církvi, jakožto sestra Eliška.

V následujících těžkých letech, především při nuceném soustředování sester, jejich internaci a dalších tvrdých likvidačních opatřeních komunistické vlády, byla sestra Eliška pro všechny příkladem svou prostou a neokázalou statečností. Měla otevřené srdce a svým citlivým přístupem k lidem a pohotovostí pustit se i do nejtěžší práce vytvářela i v internaci sestrám pocit bezpečí a opravdový domov. Po obtížném vyjednávání s úřady pracovala později s dalšími sestrami v nemocnici v Podbořanech a v sociálních ústavech pro mentálně postižené ve Slatiňanech a v Budeničkách u Slaného.

V letech 1954–1969 byla provinciální představenou. Služebnice všech až do krajního vyčerpání, v neustálém ohrožení a sledování ze strany úřadů, žila svůj Bohu zasvěcený život v pokoře a v radostném rozdávaní lásky a pochopení. Ihned po skončení Druhého vatikánského koncilu se sestra Eliška starala, aby jeho duch oživil a provanul všechna sesterská společenství, pečovala o získání překladů koncilních dokumentů a jejich rozepisování, především dekretu *O přizpůsobené obnově řeholního života* a konstituce *O posvátné liturgii*.

V době přechodného politického uvolnění v letech 1967–1969 nedbala varovných hlasů nabádajících k opatrnosti, ale s malou skupinkou odvážných spolupracovníků z řad kněží i sester se stala spoluzakladatelkou *Sekretariátu řeholních společenství*, který usiloval o vzájemnou spolupráci všech zasvěcených společenství a vykonal velkou práci i při uskutečňování liturgické reformy v duchu Druhého vatikánského koncilu. Ale doba normalizace ukončila tento vývoj, Sekretariát řeholních společenství byl zakázán a důsledky byly tvrdé: zjišťování jmen spolupracovníků, jejich adres, následné výslechy, reálná možnost zatčení. Sestra Eliška bere „vinu“ na sebe, nic nevyzradí, mlčí. Je to doba vydávání svědectví, doba skrytého hrdinství. Sekretariát sice neexistuje, ale věci již nelze vrátit zpět. Také sestry se změnily, kongregace o sobě vědí, spolupráci již není možno ohrozit. Některé rády a kongregace začínají odvážně přijímat dorost. Také její vlastní řeholní rodina.

Na výletě se sestrami při návštěvě tajné komunity (sestry v civilu)

Sestra Eliška Pretschnerová z Kongregace Školských sester sv. Františka

V roce 1970 při generální kapitule kongregace v Římě je S. M. Eliška zvolena generální představenou. Neznámá sestra z komunistické země stojí v čele mezinárodního společenství! Byla představenou podle ducha evangelia: prostá služebnice, která vykořenila všechny tituly autority a pocty vztahující se k její osobě. Věnovala svůj čas a zájem každé sestře, uměla naslouchat, měla úctu ke každému člověku. Byla ženou veliké víry a naděje, nepodléhala smutku, měla mateřské srdce, kterým přijímala všechny.

Pomáhala také české koleji „Nepomucenum“ v Římě, byla duchovní podporou i matkou bohoslovců, kteří cítili stesk po domově bez reálné vyhlídky na návrat. Neustále posílala do vlasti potřebné informace a literaturu.

V souvislosti se žádostí o prodloužení pobytu v cizině byla v roce 1973 zadržena na území Československa a čtrnáct měsíců podrobována ponižujícím výslechům a nepříjemným úředním formalitám. Po návratu do Říma byla znovu zvolena generální představenou.

Sestra Eliška byla také členkou předsednictva mezinárodní *Konference pro nové znění Řehole III. řeholního řádu sv. Františka*. Zasloužila se rovněž o vypracování nových konstitucí, které v duchu koncilu formulovaly charisma Kongregace Školských sester.

V roce 1983 předala svůj úřad nově zvolené generální představené a vrátila

se do vlasti. V srdcích sester bez ohledu na národnost zůstala vzorem právě fran-tiškáanky a služebnice. Do konce života působila v domově pro starší a nemocné sestry v Hoješíně. Zde mívala noční službu u nemocných sester, pracovala na zahradě, překládala články z cizojazyčných časopisů a opisovala formační materiály. O svou moudrost a zkušenosti se ráda dělila s mladými sestrami, které pravidelně zvala na setkání.

Postupně přibývalo zdravotních obtíží a bolestí, ubývalo sil. Zemřela 4. května 1993 v Hoješíně a byla pochována na hřbitově ve Slatiňanech.

Sestry kongregace, kterou milovala a pro kterou žila, ctí její odkaz a chtějí jít v jejích stopách... Kéž do šlápějí sestry Elišky, které zahřejí, dají jistotu, radost a odvahu k životu, vstoupí nejen její sestry, ale všichni, kdo touží plně žít, protože její svědectví patří všem.

Ze svědectví sester a přátel

Sestra Eliška byla ženou velkých perspektiv. Jednou řekla: „Nemůžeme dopustit, aby se řády tak odcizovaly a nesetkávaly se. Víte, co uděláme? Budeme se scházet na schůzích.“ To bylo velmi nebezpečné, ale bylo třeba se radit. Rozhodla se probírat potřebná témata: např. nové léky pro

*Sestra Eliška Pretschnerová
s bl. Janem Pavlem II.*

obyvatele domovů důchodců nebo nová Pravidla českého pravopisu. Přednášející rozuměli a po krátkém projevu odešli. Zástupce každého řádu promluvil o tom, jak prožívají pronásledování, jaká jsou nebezpečí ze strany tajné policie, jak se skrýt před církevními tajemníky. Sestra Eliška v tom byla velmi vynalézavá. Prála bych si, abychom byly také ženami velkých perspektiv, nebojácné a svobodné.

*Sestra Eliška
jako generální představená*

Jednou nám sestra Eliška říkala, že všechno, co přišlo v padesátých letech, církve potřebovala. Řekla to tak prostě a přímo, že bych to od člověka, který zakusil utrpení a pronásledování, nikdy nečekala. Sama jsem nepřekonala jistou hořkost, že jsem kvůli „chození do kostela“ nemohla na studie. Její svědectví bylo pro mě lékem.

Její přítelkyně, která ji často navštěvovala ve Slatiňanech, vzpomíná: „S jedním koncilu mě seznámila sestra Eliška, nadšeně mi vyprávěla, co se v církvi dělo. Zachránila mou víru. Co bylo tehdy nové, jsem niterně pociťovala jako správné. Moje radost z toho všeho byla veliká. Když jsem potom přišla studovat do Prahy na vysokou školu, moje nadšení pro víru neochablo.“

Osobní vzpomínka

Do naší kongregace jsem vstoupila v roce 1971, kdy už platil zákaz přijímat dorost. Tehdy se sestry představené rozhodly k velikému a riskantnímu kroku: Několik z nich odešlo do „civilu“ a spolu s námi novickami začalo pracovat v národních podmínkách Domova důchodců v Praze 6. V roce 1973 přijela sestra Eliška na generální vizitaci. Bylo mi 22 let, orientovala jsem se jak v řeholním, tak i v běžném životě. Potřebovala jsem vědět, co je podstatné pro život sestry, jak využívat své přirozené dary, jak skloubit modlitbu a práci, jak se konkrétně chovat pod komunistickým dozorem. Bylo to takové hledání mladého člověka, kte-

rý oceňoval vzory sester, ale viděl dobro i v „druhém táboře“ – mezi nevěřícími a těmi, kterých jsme se měly vlastně obávat. Na sestru Elišku jsem se těšila, zároveň jsem se i bála, jak bude vizitace probíhat a co mi přinese.

Sestra Eliška mě pozvala k sobě, a když jsme se posadily, zpřímila se na mě podívala a zeptala se mě: „Jsi šťastná?“ – Tohle jsem vůbec nečekala a rychle jsem odpověděla: „Ano, sestro Eliško, jsem!“ Ona řekla: „A budeš-li věrná, tvoje štěstí poroste, to ti zaručuji.“ Potom otevřela takový malý sešitek a četla z něho: „Tak to tady o tobě mám: jsi ráda veselá, máš ráda lidi a lidé mají rádi tebe... Prý tě má ráda i paní vedoucí (byla to komunistka) a ty máš ráda ji! Je to tak?“ Odpověděla jsem jí: „Ano.“

Pak sešitek zavřela a řekla mi: „Dobře mě teď poslouchej: Buď veselá, měj ráda lidi a dovol, aby tě lidé měli rádi. Tím vyrosteš. A měj ráda paní vedoucí a neboj se toho, že ona má ráda tebe. Pokojně žij a rozvíjej svoje dary. Ty přece přinášíš jako svůj vklad do našeho společenství. Buď svobodná a klidná.“

Tato odpověď sestry Elišky mě vnitřně naprosto zorientovala. Dověděla jsem se, co jsem potřebovala slyšet, a pamatuji se, jak velký pokoj mi její slova přinesla. A kolikrát v životě jsem se o ně opřela. A dodnes jsem jí vděčná.

Sestra Eliška se v r. 1983 vrací do vlasti

Cítila jsem, jak s ní vnitřně souzním a nikdy jsem k ní neztratila důvěru. V těžkých chvílích jsem vždycky prosila o radu ji. Také ona mi řekla mnoho krásných věcí o sobě, zůstaly jsme si vždycky blízké. I teď s ní často rozmlouvám a vím, že mi pomáhá.

Sestra Zdislava OSF

*(Více o sestře Elišce na
<http://eliska.sestry-osf.cz/>)*

Konflikt svědomí papeže Pia XII.: Protest by zhoršil krvavou lázeň

V závěrečném příspěvku o Církvi a Židech pojednává filolog a teolog Dr. Kurt Weiß o situaci Židů v Polsku, Francii, Holandsku a Belgii. Také tady může uvést konkrétní čísla zachráněných. Současně dokládá svou studii, že veřejné odsouzení nacistů by zhoršilo krvavou lázeň. Pius XII. si byl jasně vědom, že by mu slavnostní protest přinesl chválu civilizovaného světa. Z lásky k Židům ale raději upustil od své osobní cti.

V Polsku bylo 15 000 až 50 000 Židů poschováváno, vyživováno, ošaceno a tímto způsobem zachráněno kněžími, řeholníky, sedláky a dělníky v soukromých domech nebo církevních budovách. Ve Francii přečkalo dobu německého obsazení více než 200 000 Židů. V Holandsku, kde katoličtí biskupové nejvíce protestovali proti pronásledování Židů, vystupovali nacisté hůř než v jiných zemích. 79 % Židů, asi 110 000, bylo zavražděno do koncentračních táborů a tam zavražděno. Jenom asi 25 000 bylo v Holandsku zachráněno. V Belgii naproti tomu zůstalo z 90 000 naživu 65 000, což je 72 %.

Veřejné odsouzení Hitlera a nacistů papežem Piem XII., které by mu sice zajistilo patřičnou úctu, by ale zároveň vedlo k ještě strašnějším Hitlerovým činům. Generální sekretář Židovského světového kongresu, Dr. Aryeh Kubovy, se ptal jednou Dona Luigiho Sturza, přítele Pia XII., jestli mohl být Hitler exkomunikován. Don Sturzo odpověděl, že kdysi Napoleon po své exkomunikaci vůbec nezměnil svoji politiku. „Bojím se, že by Hitler v reakci na hrozbu exkomunikaci usmrtil největší možný počet Židů. A nikdo by ho od toho nemohl odvrátit. Jsem přesvědčen, že Pius XII. jak diplomatickými cestami, tak také osobně podnikl veškerou možnou námahu, jak ovlivnit Hitlera a jeho spolupracovníky.“¹

Pius XII. řekl jednou italskému knězi Donu Scavizzimu: „Opakovaně jsem zvažoval, jestli mám nacionální socialismus exkomunikovat, abych pranýřoval bestialitu vražd na Židech před civilizovaným světem. Ale po mnoha slzách a modlitbách jsem došel k závěru, že by protest nejen pronásledovaným nepomohl, nýbrž že by osud Židů mohl zhoršit... Možná by mi slavnostní protest přinesl chválu civilizovaného světa, ale způsobil by ubohým

Židům ještě neúprosnější pronásledování než to, kterým teď trpěli.“²

Guenter Lewy uvádí,³ že Rádio Vatikán a L'Osservatore Romano svět informovaly o tom, že Němci v září 1939 popravili 214 polských kněží, 1 000 uvěznila a kardinála Hlonda a další biskupy zajali. Na základě tohoto uveřejnění se situace

Dánská skupina poutníků během audience u papeže Pia XII. 27. října 1953. Vpravo biskup Kodaně, Johannes Theodor Suhr

zhoršila. Potom kardinál Sapieha z Krakova prosil „papeže opakovaně, aby neprováděl žádné další protesty, protože zhoršují situaci.“

V Holandsku se ukazyvaly následky protestu velice zřetelně: Katoličtí biskupové Holandska protestovali společně s Reformovanou církví v červenci 1942 „v jednom telegramu německému říšskému komisaři proti deportaci holandských Židů a hrozili, že svůj protest zveřejní, jestliže deportacím nebude učiněna přítrž. Němci odpověděli nabídkou, že neárijci, kteří před rokem 1941 přestoupili na křesťanství, budou z deportací vyjmuti, když bude církev mlčet. Reformovaná církev na tento handl přistoupila, ale katolický biskup z Utrechtu odmítl a vydal pastýřský list, v němž odsoudil bezpráví páchané na Židech. Němci se pomstili tím, že všechny vyhledané neárijce zatkli a deportovali, mezi nimi také Edith Steinovou. Když tedy někdo má názor, že papež nebyl schopen vyburcovat masy věřících k rozhodnému boji proti nacistům,

pak není možno tvrzení odbýt bez ničeho jen tak, že veřejný protest by možná něco zlepšil, ale také by jiné zhoršil.“⁴

Albrecht von Kessel, druhý muž na německém vyslanectví v Římě, řekl: „Plamenný protest Pia XII. proti pronásledování Židů by... nezachránil život ani jediného Žida. Hitler, proměněná šelma, by reagoval o to krutěji, o co větší odpor by cítil.“⁵

Že se papež přesto několikrát nedopatřením k tomu vyjádřil, líčí Pinchas Lapide na str. 223 až 235 své knihy *Řím a Židé*. Tak vyslovil Pius XII. o Vánocích 1940 veřejně svoji radost z toho, že „velkému počtu uprchlíků, zvláště neárijců, mohl pomoci“.

Celkem zachránila katolická církev v Evropě za papeže Pia XII., jak uvádí Pinchas Lapide, alespoň 700 000 Židů před

zavražděním nacisty. Píše: „Celkový počet Židů, kteří přežili Hitlera v nacisty obsazené Evropě díky křesťanské pomoci – kromě Ruska – činí asi 945 000. K nim se musí přičíst více než 85 000, jimž křesťané umožnili za války odejít do Turecka, Španělska, Portugalska, Andorrey a Latinské Ameriky. Z tohoto celkového počtu přes jeden milion přeživších Židů jsem odečetl všechny možné záchranné nároky, kdy byli

zachráněni protestantskými církvemi (hlavně ve Francii, Itálii, Maďarsku, Finsku, Dánsku a Norsku), ortodoxními církvemi (především v Rumunsku, Bulharsku a Řecku), jakož i těmi, kteří se označují jako komunisté nebo agnostici a jiní nekřesťanští šlechtitliví lidé. Zbývající počet Židů, k jejichž zachránění přispěla katolická církev, dává tedy nejméně 700 000 duší, možná se jejich počet blíží k maximum 860 000.“⁶

Z Kirche heute 2/2013 přeložil -mp-

Poznámky:

¹ A. L. Kubovy, *To the Silence of Pius XII*, Yad Vashem Studies VI, Jerusalem 1966, 215–232.

² La Parrocchia, Rom, April 1964.

³ Guenter Lewy, *Die katholische Kirche und das Dritte Reich*. Münche 1964, 250.

⁴ Guenter Lewy, tamtéž, 333.

⁵ Albrecht von Kessel, *Der Papst und die Juden*. In: *DIE WELT* z 6. 4. 1963.

⁶ Pinchas Lapide, *Rom und die Juden*. Freiburg 1967, 359.

Benedikt XVI., papež a učitel Církve (VI.)

Návštěva katolického subkontinentu, cesta Svatého otce Benedikta XVI. do Brazílie v květnu roku 2007, se odlišovala od předchozích. Na rovině církevně-politické se věnoval papež Benedikt XVI. kritickému pohledu na ideologii marxismu, jenž na tomto kontinentě pronikl do Církve zvláště heterodoxní formou – tzv. teologie osvobození. V pravém světle ukázal i protipól této ideologie v tržním kapitalismu, který se vzdálil od žité křesťanské víry. Varoval před totalitní formou vlády, ke které často inklinovaly latinskoamerické politické systémy.

V této souvislosti zdůraznil důležitost péče o chudé. Samotná víra v Boha, to, že se Boží Syn stal z lásky k nám chudým, je výzvou, aby bohatí a mocní stále formovali svůj život podle evangelia a nezneužívali svého postavení.

Druhým tématem byla podpora hnutí *Pro life*. Před začátkem apoštolské cesty došlo v Mexiku, v zemi, která se stále potýká s neblahým odkazem zednářství, ke schválení zákona povolujícího umělé potraty. Mexičtí biskupové se postavili do čela odporu proti tomuto zákonu. Již hned na počátku této cesty na palubě letadla vyjádřil papež Benedikt XVI. jasný cíl své cesty: povzbudit Církev v Latinské Americe, aby se vrátila do plného společenství s Ježíšem Kristem, k cestě svátosti, která je nejsilněji rozvíjena účastí na svátostném životě Církve, z něhož se sám vylučuje ten, kdo odmítá své hříchy přiznat a litovat jich, a tak odpovědět na veřejnou propagaci hříchu.

Dalším problémem Latinské Ameriky, katolické na první pohled, na který ukázal

papež Benedikt XVI. během své návštěvy, jak při konferenci biskupů Latinské Ameriky a Karibiku v podzemí největšího chrámu Panny Marie na poutním místě v brazilské Aparecidě, tak i při promluvě k seminaristům, je průnik sekt a falešné nauky tzv. svobodných církví, církevních společenství, či scestných proudů a východisek protestantské teologie do katolických farností. O napětí mezi katolíky a evangelíky v této oblasti svědčilo i rozdílné zpravodajství latinskoamerických katolických a evangelických sdělovacích prostředků. Zatímco katolické popisovaly ohromné nadšení jak mládeže, tak lidí všech generací a velkou účast na setkáních, protestantské spíše vyzdvihovaly finanční náklady či omezení, které organizace cesty společnosti přináší.

Papež Benedikt XVI. se ovšem připojil ke kritickému postoji, k výhradám, které některé katolíky odvedly do sekt či evangelikálních nebo protestantských společenství.

Neostýchal se mluvit o nejpalcivějších problémech, které Církev na tomto kontinentě oslabují: Zpovrchnění víry na základě širšího přijetí heterodoxních forem tzv. teologie osvobození, již se otevřela i část katolické hierarchie, nízká úroveň katecheze na těch místech, kde křesťané, znechucení politickou prázdnotou takového katolicismu a z neznalosti katolické nauky a hlavně z absence života modlitby a svátostného prožívání přítomnosti Ježíše Krista, se obracejí k zážitkové formě víry letničních společenství, která získává právě ty, kdo toužili v katolické církvi žít opravdově s Ježíšem Kristem a ve společenství víry a lásky.

Odpovědi papeže na tyto problémy byla po duchovní stránce první kanonizace rodilého Brazilce, který žil na přelomu 18. a 19. století, františkánského kněze Antonína od sv. Anny Galvão, vynikajícího zpovědníka a duchovního rádce, obětavého služebníka všech potřebných.

Při své promluvě v katedrále v São Paulo Svatý otec Benedikt XVI. vyjádřil souhrnně hlavní poselství své apoštolské cesty, odkazující na minulé i současné bolesti, které Církev prožívá už od roku 1500, kdy byla na tomto kontinentě slavena první mše svatá.

Jeho slovo zaznělo ke křesťanům pocházejícím z původního indiánského obyvatelstva a k těm, kdo na tento kontinent jako reprezentanti Církve přišli:

„Kde není poznáván Bůh a jeho vůle, kde není víra v Ježíše Krista a v jeho přítomnost při slavení svátostí, tam chybí to podstatné také pro řešení naléhavých sociálních a politických problémů. Věrnost Božímu primátu a jeho vůli, poznávaná a žitá ve společenství s Ježíšem Kristem, je zásadní dar, který my, biskupové a kněží, máme poskytovat našemu lidu.

Pravda, současná doba je obtížná pro církev a mnoho jejích dětí je souženo. Společenský život prochází chvílemi zneklidňujícím zmatku. Beztrestně je napadána posvátnost manželství a rodiny, počínaje tím, že se dělají ústupky nátlakům schopným negativně ovlivňovat zákonodárné procesy; ospravedlňují se některé zločiny proti životu ve jménu práv individuální svobody; napadána je důstojnost lidské bytosti; šíří se rozvody a volné svazky. Ba hůře: v lůně Církve se uvádí v pochybnost hodnota kněžského nasazení jako bezvýhradné oddanosti Bohu skrze apoštolský celibát a naprosté disponibility ve službě duším a dává se přednost ideologickým a politickým, ano i stranickým otázkám, a struktura bezvýhradného zasvěcení se Bohu tak začíná ztrácet svůj hluboký význam. Jak nepocítovat smutek v duši? Avšak mějte důvěru: církev je svatá a nepodléhá zkáze. Sv. Augustin říkal: »Církev se bude potácet, bude-li se potácet její základ; avšak bude se snad moci potácet Kristus? Protože se Kristus nepotácí, církev zůstane nedotčená až do konce časů.«

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou jedno v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne. Otče, chci,

aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

Katechismus andělů (22)

ANDĚLÉ STRÁŽNÍ VESMÍRU

Jakou věrohodnost je třeba připsat myšlence, že andělé jsou strážci vesmíru?

Bylo by něčím závažným proti víře zahrnout myšlenku, že materiální svět je řízen službou andělů. Celá tradice a církevní Otcové kráčeji tímto směrem: stopy toho je možné najít u svatého Justina, svatého Klementa Alexandrijského, svatého Řehoře Naziánského, Origena, Eusebia, svatého Jeronýma, svatého Augustina, svatého Hilaria, svatého Ambrože či svatého Jana Zlatoústého.

Nemůže Bůh ve své všemohoucnosti řídit vesmír sám?

Zajisté, Bůh nepotřebuje žádného prostředníka k tomu, aby řídil svět, ale on v přemíře své velkorysosti chtěl zapojit některé tvory do spravování vesmíru a pozemských záležitostí. Shledal jako krásnější a harmoničtější dát tvorům účast na své vlastní vládě a pozvednout je k důstojnosti příčin.

Je toto moudré opatření slučitelné s transcendencí Boží?

Dovolit tvorům, aby měli účast na řízení Boží prozřetelnosti, nejenom nezastiňuje Boží transcendenci, ale předpokládá takovou sílu lásky, že píseň tvorů vzhledem k nekonečné velkorysosti Božích úradků zde nachází nejhlubší důvod chvály a díkůvzdání.

Má hmotný vesmír potřebu být chráněn anděly?

Na první pohled se zdá, že ne: což nestačí řád Boží prozřetelnosti k tomu, aby se zachoval vesmír ve své stálosti? Nepodřídil Stvořitel každého tvora vnitřnímu zákonu, kterým se řídí jeho uchování a rozvoj? Avšak svatý Tomáš Akvinský poznamenává, že všechno, co je hmotné, nese s sebou riziko selhání, dokonce progresivního selhání, které může zasáhnout jeho celistvost. Zde se zrodila myšlenka, kterou všichni teologové v Tomášově době přijali za vlastní, že řád nebeských sfér vyžaduje, aby byl strážěn pouhými duchy, tj. určitými anděly, kteří byli tedy Bohem

předurčeni ke strážení a uchování hmotného vesmíru.

Má tato teologická myšlenka oporu v Písmu svatém?

Písmo svaté vícekrát potvrzuje, že existuje služba andělů vzhledem k pozemským živlům. V Apokalypse nám svatý Jan říká, že andělé mají moc nad ohněm (14,18), nad vodami (16,5) a nad větry (7,1).

Není tato činnost nedůstojná nebeské hierarchie?

Přestože andělé, svobodní, inteligentní a svatí duchovní tvorové, jsou postaveni nekonečně vysoko nad hmotný svět, nezakoušejí žádné ponížení ve své úloze strážců vesmíru, poněvadž v něm vidí zářivý obraz a odlesk dokonalosti Boha.

Nalezla tato biblická tradice ozvěnu u církevních Otců?

Origenes, velký křesťanský myslitel třetího století, píše, že andělé „jsou služebníky Slova v obhospodařování živočichů, rostlin, hvězd a také nebes“ (*Hom. Jer.* 10,6). Pro svatého Augustina „každá viditelná věc na tomto světě je postavena pod moc anděla“ (*Knihy 83 otázek, ot. 79*); a ve svém *Komentáři ke knize Genesis* poněkud nadsazuje, když říká: „Andělé působí, že se přirozeným věcem děje to, co vyžaduje řád přírody.“

Je třeba přikládat hlubší význam této činnosti strážných andělů vesmíru?

Můžeme v tomto kosmickém dozoru vidět činnost mnohem hlubší: kultovní a téměř liturgickou. Církevní Otcové přirovnali hmotný vesmír k obrovskému chrámu, kde se odehrává úžasná liturgie. K chrámu, kde běh nebeských těles,

V rámci mezinárodní pouti
ve Fatimě, konané 12.–13. května,
zasvětili portugalská biskupové
pontifikát Svatého otce Františka
Panně Marii Fatimské.
Připojme se v modlitbě za papeže
a Kristovu církev
i my, čtenáři Světla.

dráha galaxií a střídání ročních období a dni jsou nejen svěřeny věrnému strážení čistých duchů, ale jsou také podřízeny počtu a míře božské harmonie, a tak jsou němým darem, k němuž svatí andělé dodávají podstatnou hodnotu své inteligence a lásky. Sama o sobě nemá Boží vláda nikoho zapotřebí pro své vykonávání. Avšak vesmír se jeví krásnější a důstojnější Boha, pokud duchovní tvorové mají podíl a spolupracují na jeho uchování. Je zřejmé, že po návratu stvoření k Bohu na konci časů bude vesmír ještě mnohem více důstojnější a krásnější.

Má chvála kosmického světa zahrnovat i hierarchii andělů?

Odpověď nalezneme v *Knize andělů* (str. 61) od Erika Petersona:

„První modlitba Pseudo-Cypriána praví: »Ty, pro kterého plesají andělé, archandělé, tisíce tisíců mučedníků a sbor apoštolů a proroků, Ty, kterému ptáci pějí chválu, Ty, kterého vyhlašují jazyky nebeských, pozemských i podzemních bytostí; všechny vody nad oblohou a pod oblohou Tě vyznávají, věci neživé Tě přijímají.« Je to vždy celý kosmos, který se účastní na chvále Boha, na chvále ostatně zcela nemyšlitelné, kdyby Kristovo nanebevstoupení předtím neotevřelo nebesa.“

„Je to přece nebe andělů, je-li možné se tak vyjádřit, které je ústřední a nejduchovnější částí vesmíru. Mohla-li chvála slunce, chvála měsíce, hvězd a ještě dalších věcí zmizet z liturgie (jako z preface římské mše), nikdy nebude moci v kultu Církve chybět hymnus andělů, neboť je to právě on, který dává chvále Církve hloubku a transcendenci, jakou vyžaduje samotný charakter křesťanského zjevení. Eschatologický kult, kult Církve, nečerpá svůj původ z přírody do sebe uzavřeně, kde by ona sama byla dostatečná, ale má svůj základ v bytí člověka, kterého přesahuje řád vyšší přirozenosti, totiž řád andělů, a jenž je povzbuzován k chvále jen prostřednictvím chvály světa duchů.“

„Chvála lidí není ničím jiným než připojením se k andělské chvále; to znamená, že v liturgii je člověk nazírán uvnitř kosmického celku a nemůže působit než v rámci tohoto celku.“

(Pokračování)

Přeložili Ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

Pondělí 13. 5. 2013: 6:05 Octava dies (719. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Peru – Cesta slibu **7:00** Terra Santa News: 8. 5. 2013 **7:20** V pohorách po horách – Smrk **7:30** Přejeme si... **7:45** Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **8:00** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **9:05** Jezuité o: Mariánská zjevení **9:25** O létajícím faráři **9:35** 300 stran života a smrti **10:00** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční **10:30** BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD **10:45** Cévní mozková příhoda – problém současnosti **11:00** NOEkreace (182. díl) **11:10** Cirkus Noeland **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Marien na Dostavníku 2012 [P] **12:30** Octava dies (719. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:00** Soucitná srdce **13:20** Román o dospívání (1. díl): Konec nevinnosti **15:00** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Duchovní život seniorů co nejpraktičtější (1. část) **15:45** V souvislostech (10. díl) **16:05** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **17:00** NOEparáda (215. díl) [L] **18:05** Mariánské korunovace v dějinách **18:30** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **18:40** Sedmihlásky **18:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (6. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:05** Ars Vaticana (3. díl) **19:15** Být s naším lidem **19:30** Přejeme si... **19:45** Zprávy z Věčného města: 13. 5. 2013 [P] **20:00** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou [P] **20:30** Klapka s... (61. díl): Oskarem Siebertem [P] **21:30** Na koberečku (97. díl) **21:40** Dotek naděje **22:00** Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **22:50** NOEkreace (182. díl) **23:00** Octava dies (719. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Noemova pošta: Květen **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 14. 5. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 13. 5. 2013 **6:15** Beethovenův Hradec **6:55** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **7:05** Cesta k andělům (73. díl): Petr Kliment Koutný **7:55** Lidé na cestě **8:10** Život na konci života **9:35** Jezuité o: Mariánská zjevení **10:00** Octava dies (719. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **11:20** Baroko na cestách Jiřího Sehnala **11:40** Sedmihlásky **11:45** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (48. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 13. 5. 2013 **12:45** Soucitná srdce **13:00** Ars Vaticana (3. díl) **13:15** Eucharistie: Zástupy a chléb **13:45** V zákulisí **14:15** V pohorách po horách – Smrk **14:25** Noemova pošta: Květen **16:00** Světec dvou národů **16:30** Přejeme si... **16:45** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **17:15** Rudolfova štola **17:30** BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD **17:45** NOEkreace (182. díl) **17:55** Cirkus Noeland **18:25** Sedmihlásky **18:30** Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu **18:40** Dávní hrdinové: Útěk za svítu hvězd **19:10** Divadelná skupina Agape **19:40** Zpravodajské Noeviny (489. díl): 16. 5. 2013 [P] **20:00** Živě s biskupem: Mons. Dominik Duka [L] **21:20** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **21:40** Zpravodajské Noeviny (488. díl): 14. 5. 2013 **22:00** Zprávy z Věčného města: 13. 5. 2013 **22:10** Přejeme si... **22:25** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **23:20** Salesiáni v Brazílii **23:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (76. díl) **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 15. 5. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (488. díl): 14. 5. 2013 **6:20** Ars Vaticana (3. díl) **6:30** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Duchovní život seniorů co nejpraktičtější (1. část) **7:20** NOEkreace (182. díl) **7:30** Outdoor Films s Petrem Horkým **9:00** Zprávy

z Věčného města: 13. 5. 2013 **9:10** Hudební magazín Mezi pražci **9:55** Pro vita mundi (23. díl): František Xaver Thuri **10:30** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (61. díl): Oskarem Siebertem **13:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (6. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:25** Na koberečku (97. díl) **13:40** Kouzlo strun **13:55** Modra **14:20** Hířadal som slobodu **14:30** Jezuité o: Mariánská zjevení **14:55** Mariánské korunovace v dějinách **15:20** Peru – Cesta slibu **15:40** Zpravodajské Noeviny (488. díl): 14. 5. 2013 **16:00** NOEparáda (215. díl) **17:00** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? **18:00** Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] **18:50** Zprávy z Věčného města: 13. 5. 2013 **19:00** Sedmihlásky **19:05** Nadace Divoké husy **19:20** Terra Santa News: 15. 5. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský **20:20** ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží [P] **21:05** Umění sklářských mistrů **21:35** NOEkreace (182. díl) **21:50** Řád **23:30** Generální audience papeže [P] **0:05** Beethovenův Hradec **0:45** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 16. 5. 2013: 6:05 Divadelná skupina Agape **6:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (6. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:55** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský **7:15** Platinové písničky (48. díl): Dechovka **7:45** Soucitná srdce **8:00** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **8:30** Živě s biskupem: Mons. Dominik Duka **9:45** 300 stran života a smrti **10:10** Noemova pošta: Květen **11:40** Sedmihlásky **11:45** Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Beethovenův Hradec **12:45** Být s naším lidem **13:00** Terra Santa News: 15. 5. 2013 **13:25** Generální audience **13:55** Pro vita mundi (23. díl): František Xaver Thuri **14:35** Život na konci života **16:00** Zpravodajské Noeviny (488. díl): 14. 5. 2013 **16:15** Ars Vaticana (4. díl) **16:25** Eucharistie: Já jsem Chléb života **16:55** V zákulisí **17:25** V pohorách po horách – Smrk **17:35** Živá historie – Hrad Strečno **17:45** NOEkreace (182. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Útěk za svítu hvězd **18:25** Sedmihlásky **18:30** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **18:40** Cesta k andělům (73. díl): Petr Kliment Koutný **19:30** Budu pomáhat: Máme otevřeno? **19:40** Zpravodajské Noeviny (489. díl): 16. 5. 2013 [P] **20:00** Cvrlikání (19. díl): Přelet M.S. [L] **21:10** Kus dřeva ze stromu: Buk **21:25** Post Scriptum s Mons. Janem Graubnerem [P] **21:45** Včely a Ludia **22:00** O létajícím faráři **22:10** Octava dies (719. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:40** Přejeme si... **22:55** Hudba na pražské Loreť **23:30** Lidé na cestě **23:45** Zpravodajské Noeviny (489. díl): 16. 5. 2013 **0:05** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 17. 5. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (489. díl): 16. 5. 2013 **6:20** NOEkreace (182. díl) **6:30** Román o dospívání (1. díl): Konec nevinnosti **8:10** Dědictví **8:40** ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží **9:25** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **10:30** Na koberečku (97. díl) **10:40** Klapka s... (61. díl): Oskarem Siebertem **11:40** Sedmihlásky **11:45** Mašinky (2. díl): Jak se kluci učili pískat **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou: 1. díl **13:10** Ars Vaticana (4. díl) **13:20** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský **13:45** Marien na Dostavníku 2012 **14:10** Marcel Van – skrytý apoštol **15:05** Rudolfova štola **15:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (6. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:40** Divadelná skupina Agape **16:15** Dřslavice

16:25 Zpravodajské Noeviny (489. díl): 16. 5. 2013 **16:40** Živě s biskupem: Mons. Dominik Duka **18:00** Cirkus Noeland **18:30** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **18:40** Kus dřeva ze stromu: Buk **18:55** Salesiáni na Haiti **19:25** V pohorách po horách – Smrk **19:35** Hornolidečko – Horní Lideč **19:45** Zprávy z Věčného města: 17. 5. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl: Svět víry 20. století [L] **21:30** Mariánské korunovace v dějinách **22:00** Nedělní čtení: Slavnost seslání Ducha Svatého [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (73. díl): Petr Kliment Koutný **23:40** Terra Santa News: 15. 5. 2013 **0:05** Eucharistie: Já jsem Chléb života **0:35** V zákulisí **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 18. 5. 2013: 6:05 Hornolidečko – Horní Lideč **6:15** Zprávy z Věčného města: 17. 5. 2013 **6:25** Post Scriptum s Mons. Janem Graubnerem **6:45** Eucharistie: Já jsem Chléb života **7:15** V zákulisí **7:45** Jezuité o: Mariánská zjevení **8:05** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský **8:25** Cirkus Noeland **8:55** Sedmihlásky **9:00** Dávní hrdinové: Útěk za svítu hvězd **9:30** NOEparáda (215. díl) **10:30** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? **11:30** Lidé na cestě **11:45** Zprávy z Věčného města: 17. 5. 2013 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny (489. díl): 16. 5. 2013 **12:25** Nedělní čtení: Slavnost seslání Ducha Svatého **12:55** Přejeme si... **13:10** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **13:45** Cvrlikání (19. díl): Přelet M.S. **14:50** NOEkreace (182. díl) **15:00** Rudolfova štola **15:15** Platinové písničky (48. díl): Dechovka **15:50** Terra Santa News: 15. 5. 2013 **16:15** Román o dospívání (2. díl): Krize [P] **18:00** Svatodušní vigilie ve Svatým otcem Františkem [L] **19:30** Hornolidečko – Horní Lideč **19:40** V souvislostech (11. díl) [P] **20:00** Den na koncilu: událost, která změnila církev **21:00** V pohorách po horách – Bystrá [P] **21:10** Marien na Dostavníku 2012 **21:35** Pastýř na člunu **22:00** Zprávy z Věčného města: 17. 5. 2013 **22:10** Pilátova amnestia **22:35** Salesiánský magazín **22:50** Soucitná srdce **23:05** Budu pomáhat: Máme otevřeno? **23:15** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Duchovní život seniorů co nejpraktičtější (1. část) **0:05** Živě s biskupem: Mons. Dominik Duka **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 19. 5. 2013: 6:15 Rudolfova štola **6:30** Ars Vaticana (4. díl) **6:40** Peru – Cesta slibu **7:00** Cvrlikání (19. díl): Přelet M.S. **8:05** Dar z Medugorje **8:25** Hířadal som slobodu **8:35** Divadelná skupina Agape **9:05** Ars Vaticana (4. díl) **9:15** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **10:00** Mše svatá z Trnavy [L] **11:00** Kurzy Alfa **11:15** Zprávy z Věčného města: 17. 5. 2013 **11:25** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **11:45** Na koberečku (97. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (11. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:25** Platinové písničky (49. díl): Dechovka [P] **14:00** Den na koncilu: událost, která změnila církev **15:00** Budu pomáhat: Máme otevřeno? **15:10** ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží **16:00** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský **16:20** NOEkreace (183. díl) [P] **16:30** Dávní hrdinové: Řev noci **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Cirkus Noeland [P] **17:30** Šance pro každého a Pohyb pro každého **17:45** Zprávy z Věčného města: 17. 5. 2013 **17:55** Jezuité o: Trest smrti **18:15** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? **19:10** Přejeme si... [P] **19:25** Octava dies (720. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:00** Letno na Noe [L] **22:05** V souvislostech (11. díl) **22:20** Nedělní čtení: Slavnost seslání Ducha Svatého **22:50** Živě s biskupem: Mons. Dominik Duka **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:30** Zpravodajský souhrn týdne **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Modlete se, modlete se, jen se modlete, ať se vaše srdce otevře víře, tak jako květ se otvírá teplým paprskům slunce. Toto je čas milosti, který Bůh vám dává skrze mou přítomnost. Vy ale jste daleko od mého Srdce, proto vás volám k osobnímu obrácení a k rodinné modlitbě. Písmo svaté ať vám je stále pobídkou. Žehnám vám všem svatým mateřským požehnáním. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. dubna 2013

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný cyklus duchovních obnov **Pane, nauč nás modlit se**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem víry. Duchovní obnova na téma **ODPUŠTĚNÍ NÁM NAŠE VINY** se uskuteční **ve dnech 25.–26. května 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 20. května 2013** na e-mail: info@premonstratky.cz, tel. 733 755 836.

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ (BOŽÍHO TĚLA) – KŘIVOKLÁT, sobota 1. června 2013

Program: 10.00 hod. – mše svatá v kostele sv. Petra v Křivoklátě-Amalíně • 11.00 hod. – průvod ke čtyřem venkovním oltářům, uctívání Nejsvětější svátosti oltářní • 12.00 hod. – Te Deum v kostele sv. Petra.
Srdečně zve Římskokatolický farní úřad Rakovník, telefon: 313 512 274.

NABÍDKA CENTRA PRO RODINNÝ ŽIVOT ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉHO

■ Letní pobyt pro osamělé matky s dětmi na Velehradě

Pobyt na Velehradě je určen pro všechny matky, které z různých důvodů vychovávají své děti samy. Přijet mohou maminky s dětmi, ale i bez dětí. Termín pobytu: **od 12. do 20. 7. 2013**. Každý den jsou na programu přednášky a mše svaté.

■ Letní pobyt pro prarodiče s vnoučaty

Proběhne v termínu **od 12. do 19. 8. 2013 v Jevíčku**. Pobyt nabízí volnočasové aktivity pro prarodiče i děti, výlety do přírody, hry a soutěže pro děti i duchovní program. **Více informací a přihlášky na www.rodinnyzivot.cz.**

V rámci vyhlášeného Roku víry se koná **ve středu 15. května 2013 již 8. MALÁ PĚŠÍ POUTĚ NA SVATÝ KOPEČEK** (u Olomouce). Sraz zájemců je **v 16.35 hodin** v Chválkovicích u kříže (zastávka MHD Domov důchodců). Půjdeme po pěši a cyklostezce do Samotíšek a odtud přímo vzhůru k bazilice, kde pouť zakončíme společnou účastí na mši svaté v 18 hodin.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. KVĚTNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 5.		PO 13. 5.		ÚT 14. 5.		ST 15. 5.		ČT 16. 5.		PÁ 17. 5.		SO 18. 5.	
Antifona	642	722	642	722	1673	1892	642	722	1708	1924	642	722	642	722
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	642	722	642	722	1365	1525	642	722	1367	1528	642	722	642	722
Antifony	655	735	1046	1165	1674	1893	1076	1198	1368	1529	1107	1232	1123	1249
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1076	1198	813	914	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	654	736	658	740	1674	1894	664	747	1368	1529	670	754	673	757
Antifona k Zach. kantiku	655	736	658	740	1365	1526	664	747	1369	1530	670	754	674	758
Prosby	655	736	658	740	1675	1894	664	747	1711	1929	671	754	674	758
Závěrečná modlitba	655	737	659	1524	1366	1526	665	748	1369	1530	671	755	1372	1533
Modlitba během dne:														
Hymnus	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Antifony	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	655	737	659	741	1676	1895	665	748	1713	1930	671	755	674	759
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	1366	1526	665	748	1369	1530	671	755	674	758
Nešpory:														
Hymnus	641	721	641	721	641	721	1366	1527	641	721	1369	1531	641	721
Antifony	652	734	656	738	1056	1177	1678	1897	1087	1209	1371	1532	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1678	1897	1087	1209	1715	1932	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	652	734	656	738	660	742	1680	1900	666	749	1371	1532	672	756
Ant. ke kant. P. M.	653	735	657	739	660	742	1367	1527	666	749	1371	1533	673	756
Prosby	653	735	657	739	660	742	1681	1900	666	749	1718	1936	673	757
Záv. modlitba	655	737	655	737	659	1524	1366	1526	665	748	1369	1530	671	755
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Neděle 12. 5. – 7. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 7,55–60
Ž 97(96),1+2b.6+7c.9
Odp.: 1a+9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Zj 22,12–14.16–17.20
Ev.: Jan 17,20–26
Slovo na den: *Abych byl i já v nich.*

Pondělí 13. 5. – nez. pam. P. Marie Fatimské (v pražské katedrále slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 19,1–8
Ž 68(67),2–3.4–5ac.6–7ab
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,29–33
Slovo na den: *Otec je se mnou.*

Úterý 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 113(112),1–2.3–4.5–6.7–8
Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle kníže svého lidu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,9–17
Slovo na den: *Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás.*

Středa 15. 5. – ferie

1. čt.: Sk 20,28–38
Ž 68(67),29–30.33–35a.35b–36c
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,11b–19
Slovo na den: *Aby měli v sobě plnost mé radosti.*

Čtvrtek 16. 5. – svátek sv. Jana Nepomuckého

1. čt.: Řim 8,31b–39
Ž 69(68),5ab.7ac+8.15bc+31
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 10,17–22
Slovo na den: *V tu chvíli vám bude dáno.*

Pátek 17. 5. – ferie

1. čt.: Sk 25,13b–21
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,15–19
Slovo na den: *Jiný tě přepásá.*

Sobota 18. 5. – nez. pam. sv. Jana I.

1. čt.: Sk 28,16–20.30–31
Ž 11(10),4.5+7
Odp.: srov. 7b (*Zbožní uzří tvou tvář, Hospodine.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,20–25
Slovo na den: *Ty mě následuj!*

večer: vigilie slavnosti Seslání Ducha Svatého

1. čt.: Gn 11,1–9 nebo Ex 19,3–8a.16–20b nebo Ez 37,1–14 nebo Jl 3,1–5
Ž 104(103),1–2a.24+35c.27–28.29bc–30
Odp.: srov. 30 (*Sesli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Řim 8,22–27
Ev.: Jan 7,37–39
Slovo na den: *Kdo žzní, ať přijde ke mně.*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PRŮVODCE BIBLÍ

Z angličtiny přeložili Mgr. Rostislav Matulík a Mgr. Jan Dus

Průvodce Biblí obsahuje 126 odborných článků o dobovém pozadí biblických textů a obsahu Bible, a také o některých specifických tématech. Čtenář projde celou Biblí knihu po knize, kapitolu po kapitole, někdy i verš po verši. Kniha obsahuje více než 700 barevných fotografií a ilustrací, 68 map, 20 tabulek a diagramů a nezbytný biblický rejstřík.

Česká biblická společnost • Druhé české vydání
Váz., 160x220 mm, křídový papír, 816 stran, 690 Kč

JAK OČISTIT SVÉ SRDCE?

Tomáš Špidlík • Z italštiny přeložil Josef Koláček SJ

V tomto svazku nás autor učí živě nahlížet do vlastního srdce, abychom uměli rozlišovat kořeny dobra a zla. Jako zkušený duchovní otec nám předává moudrost střežení srdce pomocí vnitřní modlitby východních otců.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Druhé vydání
Brož., 110x180 mm, 96 stran, 98 Kč

VNITŘNÍ KONFLIKT ČLOVĚKA Z POHLEDU APOŠTOLA PAVLA • Ř 7,14-25 Marek Kozák

Kniha nabízí zamyšlení nad existencí zla v lidském životě. Východisko argumentu pochází z teologie svatého Pavla, který o tématu píše v listě Římanům 7,14-25.

Česká biblická společnost
Brož., 112x160 mm, 102 stran, 98 Kč

FILM NA DVD

SVĚTÁ EDITA STEINOVÁ - SIEDMA KOMNATA

Režie Márta Mészáros • Slovenský dabing

Dojemný životní portrét židovky, která konvertovala ke katolické víře a vstoupila do karmelitánského kláštera. Pán jí dal dar mystického žití, ale i mučednictví. V roce 1998 ji papež Jan Pavel II. prohlásil za svatou. Film zachycuje vnitřní boje této neobyčejné ženy, její konflikty s nejbližším okolím, které nedokázalo přijmout její rozhodnutí stát se katoličkou.

Don Bosco
1x DVD, 108 minut, 399 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.